

Główne trendy, które miały wpływ na aktualną sytuację w podsystemie szkolnictwa wyższego to:

- Umasowienie kształcenia (co z jednej strony ma wymiar pozytywny odzwierciedlony w znacznym wzroście poziomu wykształcenia mieszkańców, z drugiej jednak, żywiołowy wzrost liczby studentów nie zawsze szedł w parze ze wzrostem czy choćby utrzymaniem obiektywnej jakości kształcenia).
- Pojawienie się sektora prywatnego w szkolnictwie wyższym (co z jednej strony było pozytywnym zjawiskiem uruchamiającym mechanizmy quasi-rynkowej konkurencji wpływającej pozytywnie na dostępność usług kształcenia z drugiej jednak, czysty rachunek ekonomiczny nie do końca sprzyja podnoszeniu poziomu i adekwatności gospodarczej kształcenia).
- Wzrost autonomii uczelni i środowisk akademickich (co z jednej strony uwolniło potencjał rozwojowy jednostek w zakresie nowych kierunków rozwoju, z drugiej jednak zaowocowało zjawiskami zbędnego powielania kierunków i rozmyciem faktycznej funkcji danej jednostki w systemie).

Na podstawie przeprowadzonej diagnozy można stwierdzić, że wspomniane trendy znalazły swoje pełne odzwierciedlenie w istniejącym podsystemie, może to oznaczać, iż kolejne trendy, zdiagnozowane jako istotne na najbliższe 10 – 15 lat z podobną siłą będą oddziaływały na regionalny podsystem szkolnictwa wyższego.

Nowe trendy w systemie edukacji

Na poziomie dokumentów strategicznych tak w Unii Europejskiej jak i w kraju, wyodrębnione zostały kluczowe zjawiska mające charakter trendów oddziałujących na system szkolnictwa wyższego. W chwili obecnej wskazuje się, iż nasilenie, zwłaszcza trendów demograficznych, których konsekwencje są dla tego podsystemu oczywiste, wymusi szereg zmian o charakterze systemowym i strukturalnym na każdym poziomie organizacyjnym.

Kluczowe wiązki trendów wywierające zwiększony wpływ na podsystem szkolnictwa wyższego w regionie to:

- Trendy związane z przemianami demograficznymi w kraju, wzmocnione na poziomie regionu trendami w migracjach mieszkańców (szacuje się, iż do 2020r. liczba studentów spadnie o około 25-30%, przy czym spadek ten będzie najmniejszy w dojrzałych metropoliach powyżej 500 tys. mieszkańców, największy zaś w małych ośrodkach akademickich o randze raczej regionalnej).
- Trendy związane z profilowaniem obszarów kształcenia (zdecydowany wzrost roli kierunków ścisłych, powiązanych z gospodarką i nowymi technologiami, wzrost liczby studentów zagranicznych, zwłaszcza spoza obszaru UE, zwiększająca się rola systemów zapewnienia jakości kształcenia stanowiących na poziomie centralnym jak i wewnątrzuczelnianym).
- Trendy związane z rosnącą rolą badań naukowych (zwiększający się poziom umiędzynarodowienia procesów badawczych, zwiększająca się rola silnych ośrodków badawczych jako beneficjentów systemów grantowych, wzrost mobilności kadry naukowo - dydaktycznej).
- Trendy związane z przemianami w systemie finansowania szkolnictwa wyższego jako efekt przemian demograficznych i stanu nierównowagi sektora finansów – publicznych (wysoka podaż usług edukacyjnych ze strony sektora prywatnego w kontekście malejącej liczby ich konsumentów wywołuje gwałtowny wzrost presji konkurencyjnej, w tym konkurencji jakościowej, na sektor publiczny; wzrost ilości zamówień na usługi z sektora prywatnego zarówno w zakresie prac badawczo – rozwojowych jak i procesów kształcenia na potrzeby konkretnego pracodawcy).